

FEMINITZAR LA POLÍTICA I ERRADICAR LA INVISIBILITAT

1) LA SITUACIÓ DE PARTIDA

Les dones estem acostumades a patir múltiples i variades invisibilitats, perquè encara avui passa com va ja va dir el moviment feminista en 1969, que “les dones són massa visibles com a objectes, però invisibles com a persones”.

Farem especial atenció al fet que moltíssimes dones, al llarg de la història, però també en l'actualitat, desenvolupen una activitat econòmica que no entraria en la qualificació de “productivitat”. En eixe sentit, i com assenyala l'economia feminista, cal fer una crítica amb perspectiva de gènere de la teoria i el sistema econòmic ortodox actual fonamentat en l'*homo economicus* i el neoliberalisme ferotge, visibilitzant les desigualtats de gènere, focalitzant el canvi d'un model productiu a un reproductiu, que situe les persones i les tasques de sosteniment de la vida en el seu centre.

2) CAP A LA IGUALTAT DE GÈNERE

Aquesta realitat, que no ens agrada, que ens empobreix, té a vore amb la desigualtat de gènere. És una evidència que la igualtat legal no es correspon amb la igualtat real, i que les dones patim tots els dies sostres de cristall que ens impedeixen el ple desenvolupament de les nostres potencialitats. Encara hui hem de demostrar el doble per aconseguir el mateix que un home i això és la conseqüència d'un sistema social que ha segregat en dos meitats la seua població, considerant i valorant una part menys que l'altra.

L'origen d'esta desigualtat, d'eixe «valor diferencial entre sexes», l'hem de situar en el fet social que jerarquitzava entre generacions i entre gèneres i atorga a uns poder sobre les altres. A més, esta desigualtat es basa en un concepte erroni que situa la capacitat reproductiva (embaràs, alletament i criança) com a debilitat però alhora la reconeix com a necessària per a la supervivència, i per tant també som susceptibles de ser dominades per tal de controlar eixe poder. Este sistema de divisió social sembla perpetuar-se al llarg de la història, transformant-se i adaptant-se als temps, però sobrevivint.

La divisió sexual de la societat en dos parts, en dos rols diferenciats, es dona cada dia, abans inclús de cada naixement, en funció de la genitalitat, que condicionarà la resta de les nostres vides, relacionant sexe i gènere. Tindrem uns colors assignats, i determinaran si som guapes o forts. Ens aniran condicionant el futur i, subtilment i inconscient, ens ubicaran en la valentia o el temor, sols pel fet de l'òrgan reproductor que, a priori, tenim.

Segons un recent estudi de tres universitats nord-americanes, les xiquetes, a partir dels 6 anys, tenen la percepció que les dones són menys brillants que els homes. Afirmen que els estereotips fan associar la capacitat intel·lectual d'alt nivell als homes, i desincentiven l'elecció per part de les dones de moltes carreres prestigioses. Així que les desigualtats no sols estan presents a la

nostra societat sinó que les estem perpetuant, tancant els xiquets i les xiquetes dintre d'esferes repressores, que els condicionen i els limiten. És com si criarem sers incomplets, com si els tapàrem un dels dos ulls al nàixer.

Vivim en una societat que invisibilitza la meitat de la seua població, però que alhora, de manera inconscient, subtilment però sistemàtica, perpetua esta situació a través dels xiquets i les xiquetes, que són uns altres grans invisibles, ja que en el seu cas no solament no són vistos, sinó que tampoc no són escoltats: som les persones adultes les que parlem en el seu nom.

Per això era tan important treballar per a un dels col·lectius més invisibles, més ignorats i amb més necessitat de reivindicar-los com a persones i com a subjectes de dret. La promoció des d'etapes primerenques de la igualtat, dels drets de la infància és, per tant, un dels objectius d'este partit que farà avançar el conjunt de la societat valenciana, i per això treballarem per impulsar la Llei Valenciana d'Infància i Adolescència, on s'impulsa la participació ciutadana dels xiquets, xiquetes i adolescents, i se'ls reconeix el dret a ser escoltades i escoltats, a la informació, cultura, l'oci educatiu, etc. Però, fonamentalment, treballarem en la promoció d'esta igualtat, i de l'equitat i la coresponsabilitat.

És imprescindible incidir en este àmbit primerenc perquè les desigualtats no són un fet natural, sinó construccions socials. Per això és tan important treballar des de la base per construir relacions igualitàries i desmuntar estereotips. I estes actuacions han de dur-se a terme en els àmbits on comença la socialització, en l'àmbit educatiu. L'única manera de canviar la societat és treballar des de les arrels, amb els infants, les seues famílies i amb una bona formació del professorat. Hem de treballar per la formació en igualtat i convivència en els centres educatius, i també per l'eradicació de les actituds masclistes, de la mà de les entitats feministes, associacions de dones, professionals i àmbit educatiu, per a dissenyar un Pla de Coeducació i Prevenció d'Actituds Masclistes en l'àmbit educatiu.

Cal fer una revisió amb perspectiva de gènere del currículum escolar i material educatiu, perquè els xiquets i sobretot les xiquetes necessiten referents femenins per tal de poder desenvolupar-se sense limitacions, sense falses creences sobre la seua vàlua ja que, com s'ha dit, les limiten des d'edats molt primerenques. La lluita per la igualtat respon no només a imperatius de caràcter ètic. Fins i tot des d'un punt de vista econòmic "ortodox", com el que representa per exemple Christine Lagarde, es reconeix que "per assolir una major prosperitat compartida, cal aprofitar el poder econòmic de les dones".